

ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಬೇರುಗಳ ಪೋಷಣೆ

ಬುಡಕಟ್ಟಿನ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಹೊಂದಿರುವ ತುಳುನಾಡು ಅದನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುವುದು ಆರಾಧನಾ ಪರಂಪರೆಯ ಮೂಲಕ. ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಅರಿಯುವ, ಪೂರೆಯುವ ಆಶಯದ ತಾಯಿ ಬೇರು ದೈವಾರಾಧನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸುವಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿಲ್ಲ, ಸಂಕೀರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಪಾಳೆಗಾರಿಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪೋಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಮಾಜಿಕರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರೋಧದ ದನಿಗಳು ಒಗ್ಗೂಡದಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ದೈವಾರಾಧನೆಯು ನಂಬಿಕೆ, ಆಚರಣೆ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪೋಷಣೆಯ ಗುಣ, ಕಲಾವಂತಿಕೆಯ ಅನನ್ಯತೆ ಪ್ರಕೃತಿಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ವರ್ಣ ವಿನ್ಯಾಸದ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯೊಂದಿಗೆ ಲಿಂಗತ್ವದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲೂ ಹೊಸ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಏಕವಾಗಿ ದ್ವಿಲಿಂಗದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಇಲ್ಲಿದೆ. ಲೌಕಿಕ ಮತ್ತು ಅಲೌಕಿಕ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬೆಸೆಯುವ ಮಧ್ಯಮ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಮೂಲಕ, 'ಮಾಯೆ' ಮತ್ತು 'ಜೋಗ'ದ ನಡುವಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜಗತ್ತು ದೈವಾರಾಧನೆ.

—ಜ್ಯೋತಿ ಚೇಳ್ಯಾರು
ಲೇಖಕಿ, ಮಂಗಳೂರು

ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಹಂದಿಯ ಗರ್ಭಕ್ಕೆ ವಾರಾಹಿ ಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರವೇಶವಾದಾಗ ಆಕೆಗೆ ಹೆರಿಗೆ ಬೆನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಐದು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿದಾಗ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರಿಯು ವಾರಾಹಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆವಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಐದೂ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

ಇತ್ತ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರ ನಡುವೆ ಒಂದು ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. 'ನನಗೆ ಹಂದಿಯ ಕೂಗು ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಿಯ ನಿನಾದ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಬೇಕಲ್ಲ' ಎಂದು ಪಾರ್ವತಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಶಿವನು ಶಬರನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಪಾರ್ವತಿ 'ತಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ಹುಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ ಜೊತೆಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಾಳೆ. ಇನ್ನೇನು ಹೊಸ್ತಿಲು ದಾಟುವಾಗ ಶಿವ ಒಂದು ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: 'ನೀನು ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನಬೇಡ, ಕೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನಬೇಡ'.

ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿ ಬೇಟೆಯ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹಂದಿ ಹಕ್ಕಿಗಳೇನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅರೆ ಇದೇನಿದು ಎಂದು ಪಾರ್ವತಿ ಅಚ್ಚರಿಪಡುವಾಗ, ಶಿವನು ಚಿನ್ನದ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಾಣವನ್ನು ಹೂಡಿ ಸಿರಿಹೊನ್ನೆಯ ಮರವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಹಣ್ಣುಗಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಗಳು, ಹಂದಿಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಾರಾಹಿ ಹಂದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಪಾರ್ವತಿ, 'ನೋಡಿ ನೋಡಿ, ಅದೊಂದು ಹಂದಿ ಬಹಳ

ಚುರುಕಾಗಿದೆ. ಹೂಡಿ ಬಾಣವನ್ನು' ಎಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಶಿವನೋ, 'ನೋಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನಬೇಡ ಎಂದರೂ ನೀನೇಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ' ಎಂದು ಅಸಮಾಧಾನಗೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಪಾರ್ವತಿ, ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ 'ಬಿಡಿ, ನಾನೇ ಬೇಟೆಯಾಡುವೆ' ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಿವನು ಬಾಣ ಬಿಚ್ಚಾರುತ್ತದೆ. ನರಳುತ್ತ ಬಿದ್ದ ಹಂದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ಪಾರ್ವತಿಯ ಮಾತೃಹೃದಯವು ಕರಗಿ, ಹಂದಿಯನ್ನು ಉಪಚರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಕೊನೆಗೆ ಕೈಲಾಸದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ಸಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಸಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಇತ್ತ ಅಸುರರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದಾಗ ಅಸುರರು ವಿಷದ ಕಡುಬನ್ನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಮೃತದ ಕಡುಬನ್ನು ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ ಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕುತಂತ್ರವು ವಾರಾಹಿಗಷ್ಟೇ ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಉಗ್ರ ರೂಪದಿಂದ ಸಂಕೋಲೆ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ವಿಷದ ಕಡುಬನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿ ಅಮೃತದ ಕಡುಬನ್ನು ತಿಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ವಾರಾಹಿಯು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವ ಶಿವನು,

ಹಾಯುವ ಎತ್ತಿನ ಕೊಂಬು ಮುರಿಯದಿರು
ತುಳಿದ ಎತ್ತಿನ ಕಾಲು ಕಡಿಯದಿರು
ಮುಖವನ್ನೆಂದೂ ಪರಚದೆ
ಬೆನ್ನು ಸವರಿ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತುಳುನಾಡಿನ ಜನರನ್ನು ಕಾಪಾಡು

